

Κατερίνα Κασσαβέτη

Την Κατερίνα Κασσαβέτη την συνάντησα πριν από ένα χρόνο, όπως και το έργο της, όμως ανήκει στην κατηγορία εκείνη των καλλιτεχνών που είναι σαν να γνωριζόμαστε χρόνια. Όσο για το έργο της, είναι τόσο δροσερό και φρέσκο, εύθραυστο και δυνατό ταυτόχρονα, ευαίσθητο, λεπτεπίλεπτο γεμάτο λεπτομέρεια, πειθαρχημένο και ελεύθερο. Σου επιτρέπει να εισχωρήσεις μέσα στην διαφάνεια του ρυζόχαρτου και να δημιουργήσεις έναν δικό σου κόσμο στο μεταξύ, όπως η ίδια υποστηρίζει: " Η διαφάνεια στα έργα μου ενώνει δύο κόσμους. Αυτόν που φαίνεται και αυτόν που υπάρχει βαθιά μέσα μας..." και μέσα από την συνέντευξη που ακολουθεί μας προτρέπει να τον ανακαλύψουμε μαζί.

Έφη Μιχάλαρου
Φωτο: Αρχείο Κατερίνας Κασσαβέτη

κα. Κασσαβέτη, παρακολουθώντας τα έργα σας, διαπιστώνουμε, ότι ενώ είναι ευαίσθητα-εύθραυστα, αφού η βάση τους, είναι το ρυζόχαρτο, ταυτόχρονα είναι και πολύ δυνατά-μεστά, αυτό πως το επιτυγχάνετε;

Από το 1989 σχεδιάζα με ιδιαίτερο αναλυτικό τρόπο, με πολύ λεπτές γραμμές και συστηματικές χαράξεις, παράλληλες μεταξύ τους ή καμπύλες υπερυψωμένες προοπτικές γωνίες από τη πυκνότητα του φυσικού τοπίου με κλαδιά και με δέντρα, πιεσμένα σχεδόν ως μία συμπαγής μάζα σημείων και γραμμών. Καθώς σχημάτιζαν την εικόνα με τρόπο ώστε να καλύπτει σχεδόν ολοκληρωτικά την επιφάνεια. Είχα σπρώξει την προοπτική εντύπωση προς τα έξω, ώστε δεν μπορούσε να προσδιοριστεί ο χώρος γραμμών, ούτε στην περιφέρεια της εικόνας. ούτε στο εσωτερικό της.

Στην πορεία όμως, απομονώσατε την συμπαγής μάζα από το οπτικό πεδίο δημιουργώντας έναν καινούργιο χώρο, όπου μέσα από το κενό προέκυψαν νέες ισορροπίες.

Γύρω από το 1991, από το ίδιο οπτικό πεδίο απομονώθηκε η συμπαγής μάζα που περιβάλλονταν από ένα κενό ανάμεσα στις σχεδιασμένες γραμμές. Η αραίωση και η μεγέθυνση της εικόνας, είχαν σαν αποτέλεσμα τη δημιουργία μιας νέας εικόνας που προέρχεται από τις προηγούμενες, παρουσιάζοντας όμως μία μετωπιαία προοπτική παραμόρφωση, ένα νέο καλλιτεχνικό αντικείμενο. Από την συστηματικότητα της εργασίας που με οδηγεί εν τέλει τα τελευταία χρόνια μετά το 2000 σε εικόνες σχεδιασμένων κενών, μεταφέρω προοδευτικά την εικόνα σε μία εκ νέου αφηρημένη διαμόρφωση χρωματικών πεδίων, χαράξεων και όγκων. Αυτοί οι σχεδιασμοί καθώς εσωτερικοποιούν το χώρο και τον απομονώνουν εκτονώνουν το προοπτικό βλέμμα, ακυρώνουν το βάθος και εγκαθιστούν την αφαίρεση μέσα από την ανάπλαση του συγκεκριμένου.

Τι ρόλο παίζει η αφαίρεση για σας όσο περνάνε τα χρόνια;

Από το 2013, ένα μέρος της εικόνας μεγεθύνεται μετακινείται προοδευτικά παίρνοντας έναν χαρακτήρα αφαιρετικό και δίνοντας μορφή σε έναν πλανήτη στον βολβό ενός ματιού ή σε ένα παλλόμενο σπέρματοζώαριο. Η αφαίρεση παίζει σημαντικό ρόλο, γιατί, μ' αυτό τον τρόπο εκφράζω το αέναο της δημιουργίας, της γονιμότητας του κύκλου της ζωής αλλά και του θανάτου.

Τα έργα σας και αυτό είναι κάτι που το γνωρίζετε, με γοήτευσαν από την πρώτη στιγμή, κυρίως για την ένταση των χρωμάτων που χρησιμοποιείται στο ρυζόχαρτο πάντα σε αντίστιξη με το μαύρο μελάνι, κυρίως όμως γιατί ισορροπούν μεταξύ τέχνης και αρχιτεκτονικής. Πόσο σας επηρεάζει αυτή η σχέση στο έργο σας;

Στην αρχιτεκτονική χρειάζεται πειθαρχία και την αντιμετωπίζω ελέγχοντας στα έργα μου την κίνηση του χεριού και του σώματος την συγκέντρωση στη διάρκεια της διαδικασίας την αποφασιστικότητα στην πράξη και το απόλυτο δόσιμο τη στιγμή της εκτέλεσης.

Ενώ είναι εμφανής η επιρροή σας από την φύση, δέντρα και πουλιά, στοιχεία τα οποία συναντάμε είτε ολοκληρωμένα, είτε αποκομμένα και αφαιρετικά σε πολλά έργα σας, αν τα ενώνετε όλα μαζί θα δημιουργούσαν μία τεράστια φωτεινή εγκατάσταση. Έχετε σκεφτεί να δημιουργήσετε μία εγκατάσταση και αν ναι πως την φαντάζεστε;

Φαντάζομαι ένα γυάλινο θερμοκήπιο και ένα πλήθος παπύρων από διάφανα χαρτιά σε παράταξη κίωνων να εικονίζουν το σύμπαν. Η φωτεινή εγκατάσταση σε σχήμα φιδιού στο έδαφος θα κατευθύνει τα ουράνια σώματα στη μυστικιστική σιωπή του δάσους.

Αν τα κοιτάξει κανείς σαν μία ενότητα, έχει την αίσθηση ενός θεάτρου σκιών που όμως απευθύνετε σε ενήλικες. Συνθέτετε έναν φανταστικό κόσμο, ένα μεγάλο ταξίδι στο όνειρο για μεγάλους, ανασυνθέτοντας τα παζλ ενός ρεαλιστικού κόσμου;

Η διαφάνεια στα έργα μου ενώνει δύο κόσμους. Αυτόν που φαίνεται και αυτόν που υπάρχει βαθιά μέσα μας θαμπό, ανεξερεύνητο όπως η πίσω πλευρά του διαφανούς ριζόχαρτου. Ας τον ανακαλύψου με.

Πρώτη Δημοσίευση www.dreamideamachine.com

© Συνέντευξης Έφη Μιχάλαρου